

Axel Sørensen: Der er i og for sig ikke noget særligt grundlag for at holde en lang tale i forbindelse med de ændringer, der foreslås i ligningsloven. Baggrunden for disse må ses i sammenhæng med lovændringer på boligområdet, som blev vi enige om i januar 1966, og endvidere har bolig-sikringsordningen senere nødvendiggjort, at der skattemæssigt i ligningsloven tages hensyn til udbetalinger af boligsikringsydelse. Når der sker indbetaling af de lejebeløb, der efter reglerne i lovforslaget om midlertidig regulering af boligforholdene skal bindes i 15 år, skal disse beløb efter det i dag behandlede lovforslag kunne fradrages. Når beløbene senere kommer til udbetaling — og det skal ske over de påfølgende 20 år — skal de være skattepligtige. Det kan måske volde nogle vanskeligheder at holde styr på disse beløb, men vi må jo håbe, at de skattelignende myndigheder har hukommelsen godt i orden, så disse skattefri beløb bliver beskattet den dag, de bliver udbetalt. Det radikale venstre vil i det kommende udvalg igennem en drøftelse af lovforslaget bidrage til den bedst mulige løsning af de foreslåede bestemmelser. I bestemmelserne om lejeværdien af bolig i egen ejendom er foreslået en forhøjelse på $\frac{1}{4}$ pct. til $2\frac{1}{4}$ pct. af ejendomsværdien ved den vurdering, der har virkning for det pågældende skatteår. Så vidt jeg husker, er det aftalt, at forhøjelsen af bolig i egen ejendom skal ske over en periode på 8 år med $\frac{1}{4}$ pct. årligt; men jeg erindrer ikke, at det har været drøftet — så er det undgået min opmærksomhed — hvordan man stiller sig, når der kom en ny vurdering hvert fjerde år, med hensyn til en forhøjelse på $\frac{1}{4}$ pct.

Vedrørende selve skatteligningen foreslås der i lovens § 32 C indført en ændring, hvorefter også skatterådene uden for København og Frederiksberg kan tage en tidligere foretagen skatteansættelse op til fornyet behandling og eventuel ændring. Jeg vil gerne takke finansministeren for dette bidrag til at gøre en hidtidig praksis lovlig. Man kan jo have

så stort et hjerte, at skatterådet, når det har behandlet en skatteydners sag og det viser sig, at manden har glemt en ting — han ringer som regel om, at det er galt — faktisk, men måske ikke lovligt har taget en sådan mands sag op til ny behandling for at undgå den lange tur til landsskatteretten. Nu gør finansministeren det muligt for en skatteyder at få sin sag optaget til en slags andenbehandling, og det kan være udmærket, fremfor at han er henvist til at påklage sin sag til landsskatteretten, hvor en afgørelse trækker ud. Det må for skatterådene ikke blive sådan, at det kan medføre, at samtlige tidligere behandlede sager i samme skatteår kan blive begæret optaget til ny prøvelse. Det må derfor være sådan, at for at få en af skatterådet tidligere behandlet skattesag optaget til en ny prøvelse nr. 2 ved skatterådet inden for samme skatteår skal der fra skatteyderens side kunne fremskaffes nye momenter og forhold, der ikke ved første behandling forelå for skatterådet.

Jeg vil gerne med disse få bemærkninger tilsige det radikale venstres medvirken til lovforslagets gennemførelse.

Hvad angår finansministerens forslag til ændring af lov om skattefri afskrivninger, er det radikale venstre her enig med ministeren i, at den endelige vurdering af behovet for en revision af afskrivningsreglerne må finde sted i forbindelse med skatte-reformdrøftelserne. Lovforslaget, som det er fremsat, har jeg forstået er en konsekvens af den ny lov om ejerlejligheder. Det er klart, at når folkettinget vedtager love, der medfører konsekvenser for andre love, må disse revideres under hensyn hertil. Det radikale venstre kan derfor give tilslutning til, at man nu ændrer på dette område. I udvalget kan vi måske få lejlighed til at se på, om forslaget virkninger begrænser sig til de påtvungne konsekvenser.

Ømann: Den brede enighed, der i fjor under behandlingen af ligningslovforslaget var om, at den ulige behandling af ejere og